

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2011

ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ 11^Η ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

« Να στηριχθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις από την Κυβέρνηση»

Ο βουλευτής Καρδίτσας και τ. Υφυπουργός Παιδείας, κ. Σπύρος Ταλιαδούρος, κατά την τελετή έναρξης της 11ης Εμποροβιοτεχνικής Έκθεσης Καρδίτσας, όπου παρέστη δήλωσε ότι η πολιτεία οφείλει μέσα από τη συνεχή μελέτη, παρακολούθηση και αξιολόγηση όλων των παραμέτρων, που αφορούν την πολιτική για το εμπόριο, τη βιομηχανία και τις υπηρεσίες, να εφαρμόσει πολιτική με απώτερο σκοπό τη συνεχή προσαρμογή των επιχειρήσεων στις διαρκώς μεταβαλλόμενες διεθνείς συνθήκες.

Ειδικότερα ο κ. Ταλιαδούρος δήλωσε τα εξής:

«Η Εμποροβιοτεχνική Έκθεση Καρδίτσας έχει αποδείξει τόσο από την προσέλευση του ενδιαφερομένου κοινού τα περασμένα χρόνια, όσο και από τη συμμετοχή εκθετών, ότι λειτουργεί επιτυχώς ως ένα πεδίο άμιλλας, συγκρίσεων και επιλογών, ενημέρωσης και αλληλογνωριμίας, εμπορικών συναλλαγών και οικονομικής συνεργασίας, ανάμεσα σε άτομα και επιχειρήσεις διαφορετικών περιοχών.

Όλοι ξέρουμε ότι η τρέχουσα χρηματοπιστωτική κρίση πλήττει καίρια και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που απειλούνται με αφανισμό, γεγονός που ήδη προκαλεί μεγάλες ανατροπές στον πυρήνα της οικονομίας. Για το λόγο αυτό η πολιτεία οφείλει μέσω μιας επενδυτικής και αναπτυξιακής πολιτικής να υποστηρίξει την ελληνική επιχείρηση.

Οι καθυστερήσεις όμως σε μεταρρυθμίσεις και αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές σε συνάρτηση με τη μείωση των δημοσίων επενδύσεων και την αδυναμία αξιοποίησης των κοινοτικών κονδυλίων δεσμεύουν την αναπτυξιακή προοπτική και δυναμική της χώρας, αποτρέποντας κάθε σοβαρό επενδυτικό ενδιαφέρον. Ειδικότερα:

A) Το ΑΕΠ συρρικνώνεται κατά 7.3% και ο βιομηχανικός δείκτης παραγωγικότητας υποχωρεί κατά 6% το τελευταίο χρόνο, με την ελληνική οικονομία να βρίσκεται σε διαδικασία βαθιάς ύφεσης, αποεπένδυσης και απαξίωσης μεγάλων τμημάτων του παραγωγικού και ανθρώπινου της δυναμικού.

B) Τα έσοδα παρουσιάζουν σημαντική υστέρηση.

Γ) Η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα –η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας- «εξαντλείται» και η κοινωνική δικαιοσύνη «καταργείται» όσο το έλλειμμα κρατικών πόρων από τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή μεταφέρεται στις μεσαίες και χαμηλές εισοδηματικές τάξεις μέσα από συνεχείς

«φορολογικές επιθέσεις» και διαδοχικές αυξήσεις των έμμεσων φόρων (σύμφωνα με τη Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου έκλεισε το 25% των επιχειρήσεων).

Δ) Η συρρίκνωση της κατανάλωσης και η σχεδόν ανύπαρκτη χρηματοδότηση μέσω του τραπεζικού δανεισμού αναγκάζουν χιλιάδες επιχειρήσεις σε παύση της λειτουργίας τους, την ώρα που η μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος (άκριτες περικοπές μισθών και συντάξεων που αγγίζουν στη διετία το ποσοστό του 11.5%) εντείνει τα φαινόμενα υπερχρέωσης των ελληνικών νοικοκυριών, με τη φτώχεια να «απειλεί» ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, το οποίο εμφανίζει σημαντική αδυναμία πρόσβασης σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες (πάνω από 20% των Ελλήνων βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας ενώ το ποσοστό των «φτωχών» εργαζομένων ξεπερνά το 14%).

Ε) Η καταγεγραμμένη ανεργία αγγίζει το 17% με ανοδικές τάσεις, σημειώνοντας τα υψηλότερα ποσοστά στη μεταπολεμική ελληνική ιστορία, με δεινές συνέπειες τόσο για τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων, όσο και για το κοινωνικό κράτος στο σύνολό του.

ΣΤ) Η ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας υποχωρεί. Καταλαμβάνει τώρα την 90η θέση από την 71η το 2009, με την αύξηση του μη μισθολογικού κόστους, την αύξηση της δέσμης φόρων για τις επιχειρήσεις και τη μείωση της παραγωγικότητας του εργατικού δυναμικού από το 91% στο 84% του μέσου όρου των 15 πιο προηγμένων χωρών της ΕΕ.

Ζ) Το κράτος μας έχει τον υψηλότερο βαθμό εμπλοκής του στην οικονομία σε σχέση με όλες τις άλλες ανεπτυγμένες χώρες του ΟΟΣΑ. Η εμπλοκή αυτή εκτείνεται σε όλες σχεδόν τις δραστηριότητες. Η καινοριστική αυτή εμπλοκή του κράτους είχε ως αποτέλεσμα, αφενός η χώρα να είναι ο χειρότερος προορισμός για τις εγχώριες και τις ξένες επενδύσεις και αφετέρου οι υφιστάμενες επενδύσεις να ζουν σε ένα περιβάλλον εχθρικό, ανεπαρκές και υπονομευτικό.

Εν όψει όλων αυτών των δεδομένων η χώρα χρειάζεται ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης. Προς την κατεύθυνση αυτή είναι αναγκαία η τόνωση της επιχειρηματικότητας και η αύξηση της ανταγωνιστικότητας μέσα από τη δημιουργική μείωση των φορολογικών συντελεστών και την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας. Η χώρα οφείλει να γίνει ελκυστική προς τις ξένες επενδύσεις προσφέροντας ένα ευέλικτο περιβάλλον ανάπτυξης δραστηριοτήτων, ανθρώπινο δυναμικό υψηλής εξειδίκευσης και παραγωγικότητας, καθώς και ευνοϊκούς συντελεστές φορολόγησης. Κομβικό σημείο, επίσης, αποτελεί η μείωση της φοροδιαφυγής και της αδήλωτης εργασίας μέσω της εντατικοποίησης των ελέγχων και της αυστηροποίησης των προβλεπόμενων ποινών.

Η ύπαρξη ενός φορολογικού πλαισίου κοινωνικά δίκαιου και συνάμα «φιλικού» προς την επιχειρηματικότητα, θα πρέπει να συνδυαστεί με την τακτοποίηση των οφειλών του δημοσίου προς ιδιώτες και επιχειρήσεις, γεγονός που θα ενισχύσει τη ρευστότητα ανακόπτοντας την καλπάζουσα ύφεση. Προς αυτή την κατεύθυνση εξαιρετικής σημασίας είναι και η διασφάλιση της προσφοράς του συνόλου των εγχωρίων τραπεζών στην πραγματική οικονομία, με τη δέσμευση να επαναδιαθέσουν το 20% - 30% των εγγυήσεων που λαμβάνουν. Σε αυτό το πλαίσιο μάλιστα, θα μπορούσαν να επιδοτηθούν τα επιτόκια των στεγαστικών δανείων πρώτης κατοικίας κατά 1 - 2%, ως ένα μέσο ενίσχυσης της οικοδομικής δραστηριότητας που συνιστά ατμομηχανή ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία.

Οι παραπάνω ενέργειες μπορούν να ενισχύσουν σημαντικά τα κρατικά έσοδα, καταπολεμώντας παράλληλα την ανεργία και συμβάλλοντας στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Για να είναι, όμως, πλήρες το μείγμα πολιτικής για την αύξηση των δημοσίων εσόδων θα πρέπει παράλληλα να υπάρξει η μέγιστη δυνατή αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας με προσεκτικές και προγραμματισμένες επιλογές αναπτυξιακού χαρακτήρα, την ενδυνάμωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και τη μέγιστη δυνατή απορρόφηση και αποτελεσματικότητα των ευρωπαϊκών κονδυλίων, πολλά από τα οποία κυριολεκτικά «λιμνάζουν».

Η αύξηση των δημοσίων εσόδων δεν συνιστά επιτυχία αν δεν συνδυάζεται με παράλληλη μείωση των δημοσίων δαπανών. Είναι ιδιαίτερα κρίσιμο να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα που θα αποσυμφορήσουν σημαντικά τον κρατικό προϋπολογισμό. Απαιτείται πολιτική πυγμή και ξεκάθαρη πολιτική τοποθέτηση για την αντιμετώπιση των στρεβλώσεων του ελληνικού δημοσίου συστήματος μέσα από τον ουσιαστικό περιορισμό των εξόδων, τη βέλτιστη αξιοποίηση των δομών και του ανθρωπίνου δυναμικού των δημοσίων λειτουργιών, ορθολογικές περικοπές και διαρθρωτικές παρεμβάσεις.

Κλείνοντας κυρίες και κύριοι,

θα ήθελα να συγχαρώ το Επιμελητήριο Καρδίτσας για όλες τις ενέργειες, ώστε να είναι άρτια από κάθε πλευρά η διοργάνωση της Εμποροβιοτεχνικής Έκθεσης Καρδίτσας και εύχομαι κάθε επιτυχία, θεωρώντας ότι το μέλλον της επιχειρηματικότητας ανήκει στην ελληνική περιφέρεια.»